

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Beskæftigelsesministeren

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748
27. november 2024

J.nr. 2024 - 57237

Kære udvalgsmedlemmer af Beskæftigelsesudvalget

Den 3. maj 2024 orienterede jeg jer om en højesteretsdom fra april 2024 om udmåling af erstatning for tab af erhvervsevne efter en arbejdsskade (BEU, Alm. del - Bilag 154, samling 2023-24). Nu sender jeg jer en opdateret orientering om dommens foreløbige fortolkning ift. betydning for retspraksis samt regneeksempler ift. øgede erstatningsudgifter udarbejdet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Det skal understreges, at det fortsat er meget usikkert, hvad de økonomiske implikationer vil være og der derfor er tale om regneeksempler ved forskellige scenarier og ikke egentlige skøn for merudgifter.

Denne nye orientering skyldes også, at der verserer endnu en lignende sag ved Højesteret. Denne sag forventes afgjort primo 2025. Samlet kan dommene få betydelige konsekvenser for sagsbehandlingstiderne og merudgifter for arbejdsgiverne.

Jeg har i forbindelse med denne orientering bedt Ankestyrelsen (AST) og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES) bidrage til fortolkningen af den afsagte dom og den verserende sag, herunder dets potentielle betydning for sagsbehandlingen.

Information om dommen og den verserende sag

Efter arbejdsskadesikringsloven har en tilskadekomne, som på grund af arbejdsskaden har et tab af erhvervsevne, ret til erstatning for det økonomiske tab. I arbejdsskadesikringsloven er der en særregel om fastsættelse af erhvervsevnetab til personer, der er i fleksjob, som indtil nu har været fortolket som, at indtægtstab skal være 15 pct., eller tæt på, før der kan tilkendes erstatning for 15 pct. erhvervsevnetab.

Højesteretsdommen fra april 2024 fastslog imidlertid, at tilskadekomne, der var overgået til fleksjob, var berettiget til erstatning for erhvervsevnetab svarende til 15 pct., selvom indtægtsnedgangen var 10,3 pct. Ifølge Højesteret var det afgørende ift. retten til erstatning, at erhvervsevnetabet var ”klart” og ”varigt”, mens det ikke havde betydning, om tabet var tæt på 15 pct.

Denne afgørelse afviger fra den mangeårige retspraksis på området, hvor man med et indtægtstab på 10,3 pct. ikke har kunnet få tilkendt erstatning.

I den verserende højesteretssag har tilskadekomne, som også er overgået til fleksjob, en indtægtsnedgang på under 10 pct., altså et endnu mindre indtægtstab end i den første dom. Højesteret forventer at afsige dom i denne sag primo 2025. Det bemærkes i øvrigt, at Retten i Roskilde i oktober 2024 har afsagt en dom, hvorefter en tilskadekomne med en indtægtsnedgang grundet arbejdsskaden ifm. et fleksjob på ca. 7 pct. har ret til erstatning, idet det samtidig bemærkes, at Ankestyrelsen har anket dommen.

Dommenes betydning

Den afsagte dom fra april 2024 har medført, at AES har ændret praksis ift. udmålingen af erstatning for erhvervsevnetab efter særreglen for tilskadekomne visiteret til fleksjob og udmåler nu erstatning i sager med indtægtstab på mindst 10 pct., når tabet kan anses for klart og varigt, da dette afspejler den afsagte dom. Spørgsmålet om genoptagelse af tidligere sager afventer dommen i den verserende højesteretssag primo 2025.

Dommen fra april vil få betydning for sagsbehandlingstiden og erstatningsudgifterne, men det er endnu ikke muligt at vurdere omfanget af konsekvenserne. Konsekvenserne afhænger således af den kommende højesteretsdom, og særligt, hvorvidt dommens betydning afgrænses til særreglen for personer i fleksjob, eller udvides til den generelle regel og dermed til alle øvrige personer med et erhvervsevnetab. Hvis dommen udvides til den generelle regel, vil konsekvenserne for erstatningsudgifterne og administrationsomkostningerne være af en betydelig størrelse, da der kan blive tale om et ganske betydeligt antal sager.

AES har opsat tre regneeksempler ift. mulige konsekvenser for erstatningsudgifter, *jf. vedlagte orientering fra AES*. AES kan ikke for nuværende vurdere, hvor mange der vil have ret til yderligere erstatning, men har opstillet tre scenarier, hvor 5, 10 eller 20 pct. personer, med en anerkendt arbejdsskade, der er visiteret til fleksjob, kan være berettiget til erhvervsevnetabserstatning på 15 pct. Disse scenarier indebærer øgede erstatningsudgifter i størrelsesordenen 0,6-2,5 mia. kr.

Det skal for en god ordens skyld bemærkes, at der på nuværende grundlag er stor usikkerhed om de samlede økonomiske og administrative omkostninger af dommene. Beskæftigelsesministeriet vil i det videre forløb kvalificere de økonomiske konsekvenser som følge af dommene.

Administrative konsekvenser

I forbindelse med eventuelle genoptagelsessager skal der foretages en manuel vurdering af hver sag. AES oplyser, at denne administrative opgave vil have negative konsekvenser for AES, herunder ift. nedbringelse af den samlede sagsportefølje og indfrielse af de politiske mål for sagsbehandlingstiderne.

Arbejdstilsynet er i tæt dialog med Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og Ankestyrelsen om den afsagte dom, den verserende højesteretssag, samt konsekvenserne af retssagerne.

Jeg henviser i øvrigt til vedlagte orienteringer fra Ankestyrelsen og Arbejdsmarkedets Erhvervssikring for uddybning af problemstillingen og de mulige konsekvenser.

Jeg vil holde udvalget løbende orienteret.

Venlig hilsen

Ane Halsboe-Jørgensen